

16:21) (2) The goat that is sent away [into the wilderness] atones for all the sins in the Torah, both minor and major, whether one transgressed deliberately or by mistake, whether one became aware of it or not — all of it is atoned for by the goat that is sent away, provided that one repents. But if one does not repent, the goat does not atone for him except for the minor [sins]. Which are considered minor sins and which are major ones? The major sins are those for which one deserves death by the decree of the Court or *karet* [the cutting off of the soul]. Vain and false oaths, even though they are not punishable by *karet*, are [also considered] among the major sins. All other negative commandments and positive commandments that are not punishable by *karet* are the minor sins. (3) Nowadays, when the Temple is not standing and we do not have an altar of atonement, there is nothing but repentance. Repentance atones for all sins. Even if someone is wicked all his life and [only] repents at the end [of his life], not a word of his wickedness is mentioned to him, as it says, “The wicked man will not stumble over his wickedness on the day that he repents of his wickedness.” (Ezekiel 33:12) The Day of Atonement itself atones for those who repent, as it says, “For on that day He will effect atonement for you.” (Leviticus

בני ישראל: ב שְׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח מִכֹּפֵר עַל כָּל עֲבִירוֹת שְׁבִתוֹרָה הַקְּלוֹת וְהַחֲמוּרוֹת בֵּין שְׁעֵבֶר בְּזִדּוֹן בֵּין שְׁעֵבֶר בְּשִׁגְגָה בֵּין שְׁהוּדַע לוֹ בֵּין שְׁלֵא הוּדַע לוֹ הַכֹּל מִתְּכַפֵּר בְּשְׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח וְהוּא שְׁעֵשָׂה תְּשׁוּבָה. אָבֵל אִם לֹא עָשָׂה תְּשׁוּבָה אֵינן הַשְּׁעִיר מִכֹּפֵר לוֹ אֶלֶּא עַל הַקְּלוֹת. וּמָה הֵן הַקְּלוֹת וּמָה הֵן הַחֲמוּרוֹת. הֵן הַחֲמוּרוֹת הֵן שְׁחִיבֵינן עֲלֵיהֶם מִיַּתֵּת בֵּית דִּין אוֹ כָּרַת וְשְׁבוּעַת שׂוּא וְשִׁקָּר אִף עַל פִּי שְׂאִין בְּהֵם כָּרַת הָרִי הֵן מִן הַחֲמוּרוֹת. וְשִׁאָּר מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה וּמִצְוֹת עֲשֵׂה שְׂאִין בְּהֵם כָּרַת הֵם הַקְּלוֹת: ג בְּזִמְנָן הַזֶּה שְׂאִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קָיִים וְאֵינן לָנוּ מִזְבֵּחַ כְּפָרָה אֵינן שָׁם אֶלֶּא תְּשׁוּבָה. הַתְּשׁוּבָה מִכֹּפֵר עַל כָּל הַעֲבִירוֹת אֲפִילוֹ רָשָׁע כָּל יָמָיו וְעָשָׂה תְּשׁוּבָה בְּאַחֲרוֹנָה אֵינן מִזְכִּירִין לוֹ שׁוֹם דְּבַר מִרְשָׁעוֹ שְׁנֵאֲמַר (יחזקאל לג) וְרָשָׁעַת הָרָשָׁע לֹא יִבְשָׁל בָּהּ בְּיוֹם שׁוֹבוֹ מִרְשָׁעוֹ עֲצוּמוֹ שֶׁל יוֹם הַכְּפוּרִים מִכֹּפֵר לְשִׁבְיִים שְׁנֵאֲמַר (ויקרא טז) כִּי בְּיוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם:

16:30)

VAYIGASH FOR TUESDAY

ויגש ליום שלישי

TORAH

תורה

יכין בקריאת חמשה פסוקים אלו שהם כנגד ה דמילוי הה דשם ב"ן להשאר בו הארה מתוספת הגפס משבת שעברה

כח וַיִּפַּק חַד מִלְּוֹתַי וְאָמַרְתִּי
בְּרָם מִקְטֵל קָטִיל וְלֹא חֲזַתָּה
עַד כְּעַן: כט וַתְּדַבְּרוּן אִף יָת
דִּין מִן קִדְמִי וַיַּעֲרַעְנָה מוֹתָא

כח וַיִּצֵא הָאֶחָד מֵאֹתֵי וְאָמַר אֶךְ טַרְף טַרְף
וְלֹא רָאִיתִי עַד-הַנְּהָ: כט וְלִקְחַתֶּם גַּם-
אֶת-זֶה מֵעַם פָּנֵי וְקָרְהוּ אֶסּוֹן וְהוֹרְדַתֶּם

(28) One of them has left me, and I said, he has surely been torn to pieces, for I have not seen him until now. (29) So if you take also this one from before me

RASHI

רש"י

(29) **And disaster befall him** — [But might disaster not also happen to him at home? However, Binyamin would be more susceptible to a disaster happening on a journey.]

וּתְחַתּוֹן יְתֵ שְׁבִתִי בְּבִישְׁתָּא
 לְשִׂאוּל: ל וְכַעֲזָן כְּמִיתִי לֹת
 עֲבָדְךָ אָבָא וְעוֹלִימָא לִיתוּהִי
 עֲמָנָא וְנַפְשָׁה חֲבִיבָא לָהּ
 כְּנַפְשָׁה: לֹא וִיהִי כַּד יַחְזִי אָרִי
 לִית עוֹלִימָא וּמִית וַיִּחַתּוֹן
 עֲבָדְךָ יְתֵ שְׁבִית עֲבָדְךָ אֲבוּנָא
 בְּדוּוּנָא לְשִׂאוּל: לֹב אָרִי עֲבָדְךָ
 מְעָרֵב בְּעוֹלִימָא מִן אָבָא
 לְמִימָר אִם לֹא אִיתְנָה לְוֹתְךָ
 וְאִהִי חֲטִי לְאָבָא כָּל יוֹמִיָּא:

אֶת־שִׁיבְתִי בְּרַעַה שְׂאֵלָה: ל וְעַתָּה כְּבֹאִי
 אֶל־עֲבָדְךָ אָבִי וְהַנְּעַר אֵינְנוּ אֶתְנוּ וְנַפְשׁוֹ
 קְשׁוּרָה בְּנַפְשׁוֹ: שְׁנֵי לֹא וְהִיָּה כְּרֹאוֹתוֹ כִּי־אֵין
 הַנְּעַר וּמֵת וְהוֹרִידוּ עֲבָדְךָ אֶת־שִׁיבֵת
 עֲבָדְךָ אֲבִינוּ בְּיָגוֹן שְׂאֵלָה: לֹב כִּי עֲבָדְךָ
 עָרַב אֶת־הַנְּעַר מֵעַם אָבִי לְאֹמֵר אִם־לֹא
 אֲבִיאֲנוּ אֵלֶיךָ וְחָטָאתִי לְאָבִי כָּל־הַיָּמִים:

and disaster befall him, then you will bring me down in my old age to the grave, with evil! (30) And now, if I must come back to your servant, my father, and the lad is not with us — his soul is bound up with his soul, (31) So when he sees that the lad is gone, he will die, and your servants will have brought down your servant, our father, in his old age to the grave, in grief! (32) For your servant has personally guaranteed [the safety of] the lad to my father, saying: If I do not bring him [back] to you, then I will have sinned against my father for all time!

RASHI

since the satan prosecutes [against a person and thus attempts to bring him harm, particularly] at a time of danger (Bereishit Rabbah 91:9 and see Rashi on Genesis 42:4).

Then you will bring me down in my old age [to the grave] — *At present, when Binyamin is at my side, I find solace in him for [the loss of] his mother and his brother.*

*Thus, if Binyamin now dies, I shall perceive this [disaster] as though all three of them had died on the same day! (Yalkut 151) (31) So when he sees that the lad is gone, he will die — i.e., his father [will die] from the distress. (32) For your servant has personally guaranteed [the safety of] the lad — Now you might ask me why I am entering into this confrontation more than any of my other brothers? [This is because] they are all external [to the matter of responsibility for Binyamin]; I, on the other hand, am intimately bound to it with a strong bond [for if something happens to him, I have pledged personal responsibility] to be excommunicated from two worlds [namely, this world and the World To Come (Yalkut 151)]. [And even though Rashi explains earlier (43:9) that Yehudah was risking his share regarding the World To Come, nevertheless here, the expression “I will have sinned against my father” alludes to being punished in this world, while “for all time” alludes to the World To Come and Yehudah found it necessary to add **this world** at this time, just in case Pharaoh's assistant, did not believe in a World To Come (Sifte Chakhamim).]*

רש"י

וְהוֹרִדְתֶּם אֶת שִׁיבְתִי וְגו'. עֲבָשׁוּ, כְּשֶׁהוּא אֶצְלִי
 אֲנִי מִתְנַחֵם בּוֹ עַל אִמּוֹ וְעַל אָחִיו, וְאִם יָמוּת, זֶה
 דוּמָה עָלַי שֶׁשְׁלֹשְׁתָּן מֵתוּ בַיּוֹם אֶחָד: (לֹא) וְהִיָּה
 כְּרֹאוֹתוֹ כִּי־אֵין הַנְּעַר וּמֵת. אֲבִיו מְצָרְתּוֹ: (לֹב) כִּי
 עֲבָדְךָ עָרַב אֶת־הַנְּעַר. וְאִם תֹּאמְרוּ: לָמָּה אֲנִי נִכְנָס
 לְחַגְר יוֹתֵר מִשְׂאָר אָחִי הֵם כֻּלָּם מִבְּחוּץ וְאֲנִי
 נִתְקַשְׂרְתִּי בְּקֶשֶׁר חֹזֵק לְהִיּוֹת מְנַדָּה בְּב' עוֹלָמוֹת:

PROPHETS Ezekiel 37-38

נביאים יחזקאל פרק לז-לח

(כה) ויתבונן על ארעא די יהבית לעבדי ליעקב דיתבו בה אבהתכון ויתבון עלה אנון ובניהון ובני בניהון עד עלמא ודוד עבדי מלכא להון לעלם: (כו) ואגור להון קנים שלם קנים עלם יהי עמהון ואברכינן ואסגי יתהון ואתן ית מקדשי ביניהון לעלם: (כז) ואשרי שכנתי ביניהון ואהוי להון לאלהא ואנן יהון קדמי לעם: (כח) וידעון עממיא ארי אנא יי מקדש ית ישראל במהוי מקדשי ביניהון לעלם: (א) והוה פתגם נבואה

כה וישבו על-הארץ אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו בה אבותיכם וישבו עליה המה ובניהם ובני בניהם עד-עולם ודוד עבדי נשיא להם לעולם: כו וכתתי להם ברית שלום ברית עולם יהיה אותם ונתתים והרביתי אותם ונתתי את-מקדשי בתוכם לעולם: כז והיה משכנתי עליהם והייתי להם לאלהים והמה יהיו-לי לעם: כח וידעו הגוים כי אני ידוה מקדש את-ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם: א ויהי דבר-ידוה אלי לאמר:

מן קדם יי עמי למימר:

(25) And they shall dwell on the land that I have given to My servant, to Yaakov, in which your forefathers lived; and they shall dwell upon it, they and their children and their children's children, forever; and My servant David shall be their prince forever. (26) And I will form a covenant of peace for them, an everlasting covenant shall be with them; and I will establish them and I will multiply them, and I will place My Sanctuary in their midst forever. (27) And My dwelling place shall be over them, and I will be to them for a God, and they shall be to Me as a people. (28) And the nations shall know that I am the Lord, Who sanctifies Israel, when My Sanctuary is in their midst forever. **38**

(1) Then the word of the Lord came to me, saying.

RASHI

רש"י

(25) That I have given to My servant, to Yaakov — As I gave it to Yaakov, an inheritance without boundaries.

(כה) אשר נתתי לעבדי ליעקב. בעין שנתתיה ליעקב נחלה בלי מצרים:

Writings Mishlei 10

כתובים משלי פרק י

טו הון עשיר קרית עזו מחתת דלים רישם: טו קנינא דעתירא כרכא

(15) The wealth of the rich is the city of his strength; the destruction of the poor

RASHI

רש"י

(15) The wealth of the rich — in Torah. Is the city of his strength — to him.

(טו) הון עשיר. בתורה: קרית עזו. היא לו:

טז פְּעַלְתָּ צַדִּיק לְחַיִּים תְּבוֹאֵת רָשָׁע לְחַטָּאת: דְּעוֹשְׁנֶיהָ וּשְׂצִיאָ דְּמִסְכְּנָא
 יז אֲרַח לְחַיִּים שׁוֹמֵר מוֹסֵר וְעֹזֵב תּוֹכַחַת מִתְּעָה: צְרִיכוֹתֶיהוֹן: טז עוֹבְדֵי דְצַדִּיקָא
 יח מְכַסֶּה שְׂנְאָה שְׁפִתֵי-שֶׁקֶר וּמוֹצֵא דְבָהּ הוּא לְחַיִּי עֲלֵלְתֶיהָ דְרִשִׁיעָא
 יט בְּרַב דְּבָרִים לֹא יַחְדֵּל-פִּשְׁעֵהּ וְחֹשֶׁךְ שְׁפִתָּיו לְחַטוֹתָא: יז אֲוֹרַח דְחַיִּי נְטְרִי
 מְרַדּוֹתָא וּדְשִׁבֵּק מְכַסְּנוֹתָא
 מְשִׁפִּיל: יח מְכַמֵּין בְּעַל דְּבָבָא
 שְׁפוֹתָא דְשִׁקְרָא וּמְפִיק טָבָא

הוא סכלא: יט בסוגיאה דמלי לא פסק חובא ודחשך שפותיה שוכלתנא:

is their poverty. (16) The act of the righteous is for life; what the wicked bring is for sin. (17) The way to life is if one keeps discipline, but he who forsakes reproof misleads. (18) He who covers up hatred has false lips, and he who spreads slander is a fool. (19) In a multitude of words, transgression will not be avoided, and he who holds back his lips is wise.

RASHI

The destruction of the poor is their poverty — *The poverty that they did not engage in the Torah is their destruction.*

(17) **The way to life** — *He who keeps discipline, that is the way to life. But he who forsakes reproof misleads — himself and others.* (18) **He who covers up hatred** — *The flatterer has false lips, and he hides hatred in his heart. And he who spreads slander* — *A rumor about his friend.*

(19) **In a multitude of words** — *He who talks too much brings on sin.*

רש"י

מחמת דלים רישם. עניותם שלא עסקו בתורה היא מחמתם. (יז) ארח לחיים. השומר מוסר היא הדרך לחיים: ועזב תוכחת מתעה. את עצמו ואת אחרים: (יח) מכסה שנאה. החנף שפתיו שקר ומכסה שנאה בלבו: ומוצא דבה. לעו על חברו: (יט) ברב דברים. המרבה דברים מביא חטא:

Mishnah Yevamot, chapter 11

משנה יבמות פרק יא

(1) A man is permitted to marry [the relatives] of a woman [whom he has] raped or seduced [only relatives of a wife are subject to the law of incest, the Rabbis however, forbade this,

during the lifetime of the victim]. If, however, he raped or seduced [a relative] of his wife, he is liable. A man may marry the woman whom his father has raped or seduced or the woman whom his son has raped or seduced. Rabbi Yehudah forbids [marriage] with the woman whom

רבנו עובדיה מברטנורא

א נושאין על האנוסה. לאחר שאנס או פתה אשה מותר לישא בתה או אמה או אחותה, דכתיב (ויקרא כ') ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה, בכלן נאמר שכיבה וכאן נאמרה לקיחה לומר לך דרך לקיחה אסרה תורה: רבי יהודה אוסר. דכתיב (דברים כ"ג) לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו, כנף שראה אביו לא יגלה. ואין הלכה כרבי יהודה. אבל חכמים אסרו לנטען מן האשה לישא בתה או אחותה או אמה או אחת מקרובותיה, מפני שהיא מצויה אצלם תמיד ואתו לידי הרגל עבירה. ואם עבר ונשא אחת מקרובות אנוסתו ומפותתו או מקרובות האשה שנחשד

one's father has raped or seduced. (2) The sons of a female convert who converted together with her [should one of the brothers die without issue] neither participate in *chalitzah* nor contract *yibum* [being as if born again after their conversion, they are not considered brothers and levirate marriage requires a brother from the father], even if the first was not conceived in holiness [i.e., before his mother converted] but was born in holiness [after his mother converted], and the other was both conceived and born in

holiness. So, too, [is the law] if the sons of a slave-woman were freed together with her. (3) If the [male] children of five women were mixed up [and each woman had also another son who was not involved in the confusion] and when these interchanged children grew up, they took wives and then died, four [of the five brothers who were not mixed up] submit to *chalitzah* from one [of the widows, since each one of them might be her brother-in-law] and one [of the five brothers, i.e., the fifth who had not submitted to *chalitzah*] contracts with her *yibum* [since four brothers have, by their *chalitzah*, severed their levirate bond with this widow, the fifth may marry her either as her brother-in-law (in case it was his brother who was her husband) or as a stranger (if her deceased husband was, in fact, a brother of one of the four who has now set her free)]. [Then] he [the brother who contracted *yibum*] and three [other brothers of the five who were not mixed up] submit to *chalitzah* from one [of the other widows], and one [of the brothers who had submitted to *chalitzah* from the first widow], contracts *yibum* with her [the second widow]. Thus [the same procedure being followed in respect of all the five widows], every one [of the widows] performs *chalitzah* four times and contracts *yibum* once [and in this way, each can have the mitzvah of *yibum*]. (4) If the child of a woman was mixed up with the child of her daughter-in-law, and when the mixed-up children grew up they took wives and then died [without issue], the [other] sons of the daughter-in-law [whose motherhood was never in doubt] submit to *chalitzah* [from the widows of the deceased] but may not contract *yibum* [with the widows], for [in the case of each widow and brother] it is uncertain whether she is the wife of this brother [with whom either *chalitzah* or *yibum* is permitted] or the wife of his father's brother [whom one is forbidden to marry]. The [other]

רבנו עובדיה מברטנורא

עליה אין מוציאין אותה מידו. ומתניתין דקתני נושאין על האנוסה דמשמע אפילו לכתחלה, מיירי לאחר מיתת האנוסה והמפותה, דהשתא ליכא למיחש שמא לאחר שישא בתה יונה עם הראשונה: **ב לא חולצין**. דאחיה מן האב בעינן, וגרים אין להם שאר מן האב: **ג שנתערבו ולדותיהן**. ויש לכל אחת מהן בן ודאי, שלא נתערב: **ארבעה חולצין לאחת**. בן ודאי של כל אחת מן הארבעה חולץ לאחת מהן, דכל אחת מספק לה לאשת אח. ובן החמישי ישאנה ממה נפשך, אם אשת אחיו היא הרי מיבם לה, ואם לאו הרי חלץ לה יבמה: **הוא ושלשה**. זה שיבם חולץ לאחורת ושלשה עמו. והחמישי מיבם ממה נפשך. וחוזרין השנים הללו וחולצין לשלישית ושנים עמהם והחמישי מיבם, וכן כולם: **ד חליצות**. תחלה, לפי שאין אחד מהם רשאי ליבם עד שיחלצו לה הארבעה, כי היכי דלא לפגע ביבמה לשוק. והוא הדין דמצו הארבעה למחלץ לכולהו והאחד כונס את כולם, אלא דהכי שפיר טפי, דלמא לכל חד וחד

באנוסת אביו ומפתת אביו: **ב הגירות שנתגירו בניה עמה**, לא חולצין ולא מיבמין, אפילו הורתו של ראשון שלא בקדשה וקדחתו בקדשה והשני הורתו וקדחתו בקדשה וכן שפחה שנתגירו וקדחתו בקדשה, הגדילו התערבות ונשאו נשים ומתו, ארבעה חולצין לאחת, ואחד מיבם אותה. הוא ושלשה חולצין לאחורת, ואחד מיבם נמצאו ארבע חליצות ויבום לכל אחת ואחת: **ד האשה שנתערב וקדה בולד פלטה**, הגדילו התערבות, ונשאו נשים, ומתו, בני הפלה חולצין ולא מיבמין, שהוא ספק אשת אחיו ספק אשת אחי

sons of the grandmother [whose motherhood was never in doubt] either submit to *chalitzah* [from the widows of the deceased] or contract *yibum* [with the widows], since [in the case of each widow and brother] the only doubt is whether she is the wife of his brother [with whom either *chalitzah* or *yibum* is permitted] or the wife of his brother's son [with whom marriage is permitted]. If the untainted sons [i.e., those who were never involved in the mix-up] died [without issue], then the mixed-up sons submit to *chalitzah*

with [the widows] of the sons of the grandmother, but must not contract *yibum* [with the widows], since [in the case of each widow and brother] it is uncertain whether she is the wife of his brother [with whom either *chalitzah* or *yibum* is permitted] or the wife of his father's brother [whom one is forbidden to marry]; [while in respect of the widows] of the sons of the daughter-in-law, any one [of the two mixed-up sons] submits to *chalitzah*. [He may not, however, contract *yibum* since, in respect of each widow, it might be assumed that she was not his, but the other's brother's wife, and that she is, consequently, forbidden to him or to anyone else before the other had submitted to her *chalitzah*] and the other [of the two mixed-up sons] may [also] contract *yibum* [for, if the widow was his brother's wife, he is obviously entitled to marry her; and if she was his brother's sons' wife, he may also marry her, since her deceased husband's brother had already submitted to her *chalitzah* and had thereby set her free to marry even a stranger]. (5) If the child of a priest's wife was mixed up with the child of her slave-woman, then both may eat *terumah* [since a priest's slave also may eat *terumah*] and receive one share at the threshing-floor [only when they appear there together, because of the Rabbinical ordinance that a slave may receive *terumah* only in the presence of his master, lest people will mistake the slave for a priest]; they may not defile themselves for the dead [since either of them might be assumed to be the priest (see Leviticus 21:1)]; nor may they marry any women whether these are eligible [for marriage with the priest, since such women are forbidden to the slave] or ineligible [e.g., a slave-woman, who is forbidden to the priest]. If, when they [the son of the priest and the slave] grew up, the mixed-up children freed one another, they may marry women who are eligible for marriage with a priest [any freed man may marry such a woman], and they may not defile themselves for the dead. If, however, they defiled themselves, the penalty of forty lashes [i.e., thirty-nine] is not inflicted upon them [because each of them can claim that he is not the priest]. They may not eat *terumah* [on

רבנו עובדיה מברטנורא

מתרמי דיליה ומתקיימא מצות יבום: ד מתו כשרים. הודאין: אחד חולץ. תחלה, והדר מיבם אידך, ממנה נפשו, אי האי דחלץ הוא בן הכלה וחלץ לאשת אחיו, הא אשתריא לה בהך חליצה ושפיר נסיב לה אידך שהוא בן הזקנה, דאשת בן אחיו מותרת לו. ואי האי דחלץ הוא בן הזקנה ואשת בן אחיו חלץ, הויא לה כחולצת מן הנכרי, ובן הכלה כי מיבם לה שפיר קמיבם: ה אוכלים בתרומה. דאחד כהן ואחד עבד כהן אוכלין בתרומה: וחולקים חלק אחד. מפרש בגמרא דהכי קאמר, וחולקים חלק כאחד, אם באו שניהם על הגורן כאחד נותנים להם, אבל זה בלא זה אין

account of the slave who, being now a freed man, is like any Israelite, forbidden to eat *terumah*], but if they did eat they need not pay compensation either for the principal or [the additional] fifth [which an Israelite must pay (see Leviticus 22:14), since each one of them can plead that he is the priest]. They are not to receive a share [in *terumah*] at the threshing-floor, but they may sell [their own] *terumah* [of their own produce], and the proceeds are theirs [no priest can claim it from either of them, since each can reply that he is the priest]. They receive no share in the consecrated things of the Temple [not even a share in the skins of the sacrifices], and no consecrated things are given to them [to perform the sacrificial services], but they are not deprived of their own [firstborns, for no priest can claim it from either of them since each can reply that he is the priest]. They are exempt from [giving to any priest] the shoulder, the cheeks, and the maw [priestly gifts prescribed in Deuteronomy 18:3], while the firstborn of either of them must remain in the pasture [since neither can eat of it] until it develops a defect [which would disqualify the firstborn from being offered on the altar. The reason why an Israelite owner may not eat of the flesh of his firstborn, even after it has contracted a defect, is not because of its sanctity but because its consumption by a non-priest is regarded as robbing the priests. No such consideration arises in a case where the owner can claim that he, himself, is a priest]. [And when they bring a meal-offering] the restrictions relating to priests [that the entire offering is burnt] and the restrictions relating to Israelites [that only the three fingers-full is burnt and the rest is eaten] are both imposed upon them [i.e., the three fingers-full is taken like that of an Israelite offering, however, the rest is not eaten, like the offering of a priest]. (6) If a woman did not wait three months after [separation by her husband's death or by divorce] from her husband, and married again and gave birth [to a son], and it is unknown whether it is a child of nine-months of the first husband or a child of seven-months of the second: if she had other sons by the first husband and other sons by the second, these must submit to *chalitzah* [from the widow of the son whose father is unknown, if he died childless] but may not contract with her *yibum* [since only paternal

משלמין קרן וחמש. ואינן חולקין על הגרן. ומוכרין את התרומה, והדמים שלהם. ואינן חולקים בקדשי המקדש, ואין נותנין להם קדשים, ואין מוציאם שלהם מידם, ופטורין מן הירע ומן הלחיים ומן הקבה, ובכורו יהא רועה עד שיסתאב, ונותנין עליו חמרי כהנים וחמרי ישראלים: ו מי שלא שהתה אחר בעלה שלשה חדשים ונשאת, וילדה, ואין ידוע אם בן תשעה לראשון אם בן שבועה לאחרון, הוה לה בנים מן הראשון ובנים מן השני, חולצין ולא מיבמין. וכן

רבנו עובדיה מברטנורא

חולקין להם, דקסבר האי תנא אין חולקים תרומה לעבד אלא אם כן רבו עמו: בין כשרות בין פסולות. דכל אחד מהם ספק כהן ספק עבד, כשרות אסורות לעבד ופסולות אסורות לכהן, וספק איסורא לחומרא: אין סופגין את הארבעים. דכל חד אמר אלא לאו כהן אגא: אין משלמין. דכל חד אמר כהן אגא, ולא מפקינן ממונא מספיקא: ומוכרין התרומה. תרומת תבואתן אין נותנין אותה לכהן כשמפרישין אותה, דכל חד אמר אייתי ראייה דלאו כהן אגא, ומכל מקום אי אפשר להן לאכלה אלא מוכרין אותה לכהן והדמים שלהן: ואין חולקים בקדשי המקדש. כגון עורות קדשים, דלכל חד מינייהו אמרינן אייתי ראייה דכהן את ושקול: ואין נותנין להם קדשים. להקריב: ואין מוציאין שלהם. כגון אם גולד להם בכור אין מוציאין אותו מידן, וירעה עד שיסתאב: חומרי ישראל וחומרי כהנים. מפרש בגמרא, שמנחתן נקמצת ממנחת ישראל וקרב בפני עצמו, ואין שייריה נאכלין ממנחת ישראל אלא נשרפת ממנחת כהנים שהיא כליל: ו הן חולצין ולא מיבמין. לאשתו של ספק. ואחד מבני הראשון חולץ שמא בן

brothers are subject to *yibum* and it is possible that they are maternal brothers of the deceased, whose widow is forbidden to them under the penalty of *karet* and he, in respect to their widows, likewise, submits to *chalitzah* [from their widows, if they died without issue] but may not contract *yibum*. If he [the son whose father is unknown] had brothers by the first [husband of his mother] and also brothers by the second [husband of his mother], but not by the same mother, he [the son whose father is unknown] may either

submit to *chalitzah* [from their widows, if they died without issue] or contract *yibum* [if there were no other surviving brothers. The widow is either his sister-in-law with whom levirate marriage is lawful, or a stranger with whom he may contract an ordinary marriage] but as for them [if the one whose father is unknown, died childless], one [either a son of the first, or a son of the second husband] submits to *chalitzah* [from the widow], and the other may [then] contract *yibum* [since the widow is either his sister-in-law and the *yibum* with her is lawful; or she is a stranger, and permitted to marry him because her brother-in-law had submitted to her *chalitzah*, thereby freeing her to marry]. (7) If one of [the two husbands of the woman who did not wait three months] was an Israelite and the other a priest, he [the son whose father is unknown] may only marry a woman who is eligible to marry a priest [it being possible that he is the son of the priest]. He may not defile himself for the dead [it being possible that he is the son of the priest], but if he did defile himself, he does not suffer the penalty of forty lashes [since it is possible that he is the son of the Israelite]. He may not eat *terumah* [since it is possible that he is the son of the Israelite], but if he did eat, he need not pay compensation either for the principal or [for the additional] fifth [since he may be the son of the priest]. He does not receive a share [in *terumah*] at the threshing-floor, but he may sell [his own] *terumah* [separated from his own produce], and the proceeds are his. He receives no share in the consecrated things of the Temple. No consecrated things are given to him, but he is not deprived of his own. He is exempt from [giving to any priest] the shoulder, the cheeks, and the maw [see Deuteronomy 18:3], while his firstborn must remain in the pasture until it develops a defect. The restrictions relating to priests and the restrictions relating to Israelites

רבנו עובדיה מברטנורא

אביהם היה. ולא מיבמין, שמא בן האחרון הוא והרי הוא אחיהן מן האם ולא מן האב ואשתו עליהן בכרת. וכן בני האחרון. וכן הוא חולץ לנשותיהן ולא מיבם: **היו לו אחים מן הראשון ומן האחרון.** שלא מאותה האם: **הוא או חולץ או מיבם.** לאשת בן הראשון, אם אחיו הוא הרי טוב, ואם לאו, נכרית היא אצלו, וכגון שאין שם אח אלא הוא דליכא לספוקי ביבמה לשוק. וכן לאשת בן האחרון: **הם אחד חולץ ואחד מיבם.** או בן הראשון או בן האחרון חולץ לה וחבירו מיבם. אם יבמתו היא הרי טוב, ואם לאו נכרית היא. ומשום יבמה לשוק ליכא למיחש שהרי חלץ לה יבמה: **זו יהיה אחד ישראל.** אחד מן הבעלים ישראל ואחד כהן: **הוא אונן עליהן.** שמא זה אביו וביום מיתתו אסור לאכול בקדשים: **והם אוננים עליו.** וביום מותו אסורים שניהם בקדשים. ומשכחת לה דרואה במיתת שניהן

are imposed upon him. If the [husbands] were [both] priests, he [the son whose father is unknown] must mourn as an *onan* for them [on the day of their death; since either of them might have been his father], and they must mourn as *onanim* for him, but he may

not defile himself for them [since, in the case of either of them, it is not certain that he is the son of the person concerned; see Leviticus 21:2], nor may they defile themselves for him [for the same reason]. He may not inherit from them [the heirs of the one husband may refer him to those of the other while the heirs of the other may refer him back to the first, since, in either case, he has no proof that the deceased in question was his father], but they may inherit from him [if he has no other heirs. Since there is no one to dispute their claim, and since the claim of the one is of equal validity with that of the other, the inheritance is divided between the two groups of brothers]. He is exempt [from the death penalty] if he strikes or curses [see Exodus 21:15-17] one [husband] or the other [at different times]. He goes up [to serve] in the *mishmar* [i.e., the rotation of duty for the priestly families] of the one, as well as of the other [and the other priests of the *mishmar* have no right to prevent him], but he does not receive a share [in the offerings, since each *mishmar* may send him to the others, saying that his father belongs to the other rotation]. If, however, both served in the same *mishmar*, he receives a single portion [since one of the two is certainly his father].

רבנו עובדיה מברטנורא

וכהן כשר הוא דהא אינו מיטמא להן, כגון שנתקדשה קדושי טעות על תנאי ולא נתקיים דנפקא מיניה בלא גיטא ונישאת תוך שלשה ובכהאי גוונא משכחת לה דרואה במיתת שניהם וכהן כשר, הוא לפיכך אינו מיטמא להן: הוא לא יורש אותן. דיורשין מדחין אותו אלו אצל אלו: והן יורשין אותו. דמי מעכב על ידן, והולקים הממון בין שניהן: ועולה במשמרו. לעבוד, ואין בני משמר מעכבין עליו. אבל אינו חולק, דכל בני משמר דחו ליה גבי חבריה:

Gemara Yevamot 63a

גמרא יבמות דף ס"ג ע"א

Rabbi Elazar further stated: There will be a time when all craftsmen will take up agriculture, for it is said, "And all that handle oar, the mariners and all the pilots of the sea, shall come down from their ships: they shall stand upon the land." (Ezekiel 27:29) Rabbi Elazar further stated: No occupation is inferior to that of agricultural labor; for it is said, "And they shall come down" [emphasizing down]. Rabbi Elazar once saw a plot of land that was plowed across its width [apparently as an economy measure]. "Were you to be plowed along your length also [i.e., even if you were plowed again]," he remarked, engaging in business would still be more profitable. Rav once entered among stalks of grain. Seeing that

ואמר רבי אלעזר עתידין כל בעלי אומנות שיעמדו על הקרקע שנאמר (יחזקאל כז) וירדו מאננותיהם כל תופשי משוט מלחים כל חובלי הים על הארץ יעמדו. ואמר רבי אלעזר אין לך אומנות פחותה מן הקרקע שנאמר וירדו. רבי אלעזר חזיא לההיא ארעא דשדי ביה כרבא לפותיא אמר לה אי תשדייה לאורפיך הפוכי בעיסקא טב מינד. רב על לביני שבלי חזנהו

they were swaying [suggestive of a swaggering motion: pride] he called out to them, Swing as you will [i.e., be as proud as you will], engaging in business brings more profit than you can. Rava said: A hundred *zuz* in business means meat and wine every day; a hundred *zuz* in land, only salt and vegetables. Furthermore, it causes him to sleep on the ground [since he must remain on his field during the night to watch the crops] and embroils him in strife [with the owners of adjoining fields]. Rav Papa said, Sow [crops for the requirements of one's household] but do not buy [corn in the market], even if the cost is the same; there is a blessing in the former. Sell out [possessions or household goods] to avoid disgrace [of starvation or begging], but only mattresses; [not] however, a cloak, [since one] might not always again obtain [a suitable one]. Stop up [a small hole in a building], and do not widen a hole to fix it nicer and you will not need to [knock down the whole wall and] rebuild; for whoever engages in building grows poor. Be quick in buying land; be deliberate in taking a wife. Come down a step in choosing your wife [a wife of superior position or rank might put on airs, or not be contented with her husband's social or financial position]; go up a step in selecting your *shoshbin* [a good friend].

דקא נייפן אמר להו אי נייפת אתנופי הפוכי בעסקא טב מינד. אמר רבא מאה זוזי בעסקא כל יומא בשרא וחמרא. מאה זוזי בארעא מילחא וחפורא ולא עוד אלא מנגיאי ליה אארעא ומרמאי ליה תיגרי. אמר רב פפא זרע ולא תזבין אף על גב דכי הדדי נינהו הגי מברכן. זבין ולא תיזול הגי מילי ביסתרקוי אבל גלימא לא מיתרמאי ליה. טום ולא תשפיץ שפיץ ולא תיבני שקל העוסק בבנין מתמסכן. קפוץ זבין ארעא מתון נסיב אתתא. נחית דרגא נסיב אתתא. סק דרגא בחר שושבינא:

זוהר ויגש דף ר"ח ע"א

ולא יכול יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו וגומר רבי חייה פתח ואמר (תהלים קיב) פזר נתן לאביונים צדקתו עומדת לעד קרנו תרום ככבוד. תא חזי קדשא בריד הוא ברא עלמא ואשליט עליה לאדם דיחא מלקא על כלא והאי בר נש מתפרשן מניה בעלמא כמה זינין מנהון צדיקניא ומנהון רשיעניא מנהון טפשיין ומנהון חכימין וכלהו אתקנימו בעלמא עתירין ומסכנין וכלהו בגין למזבי אליו באלין למזבי צדיקניא עם רשיעניא למזבי חכימין עם טפשיין למזבי עתירין עם מסכנין. דהא בגין כך זכי בר נש לחיי עלמא ואתקשר באילנא דחיי ולא עוד אלא דהא צדקה דאיהו עביד קאים לעלמין דכתיב וצדקתו עומדת לעד. פזר נתן לאביונים. רבי אלעזר אמר כד ברא קדשא בריד הוא עלמא קאים ליה על סמכא חד וצדיק שמייה והאי צדיק איהו קיומא דעלמא ודא איהו דאשקי וזן לכלא דכתיב (בראשית ג) ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים. ומשם יפרד מהו יפרד אלא ההוא מוזנא ומשקניא דההוא נהר נטיל גנתא כלא ולבתר אתבדר ההוא משקניא לארבע סטרין דעלמא וכמה אינון דמצפאן לאתשקניא ולאנתנא מתכון כמה דאת אמר (תהלים קמה) עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו. ובגין כך פזר נתן לאביונים דא צדיק. צדקתו עומדת לעד דא כנסת ישראל דבגין כך איהו קיימא ברזא דשלים בקיומא שלים רשע יראה וכעס דא מלכות עובדי עבודה זרה. תא חזי מלכות שמים איהו בי מקדשא לקיימא כל מסכני בני צלא דשרותא דשכינתא. וצדיק דא איהו אקרי גבאי צדקה למיתן ולמיון לכלא דכתיב פזר נתן לאביונים בגין כך גבאי צדקה נטילי אנרא לקביל כולהו דנהבי צדקה. תא חזי ולא יכול יוסף להתאפק לכל הנצבים אליו אינון כל דקנימו לאנתנא ולאתשקניא מניה. ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו. אתו

דא כנסת ישראל. אחיו אלן שאר רתיבין חילין דכתיב בהו למען אחי ורעי. דבר אחר ולא עמד איש אתו בזמנא דקדשא בריד הוא אחי לאודוונא בכנסת ישראל. בהתודע יוסף אל אחיו בזמנא דקדשא בריד הוא הוה מתתבר בהו בישראל. בגין דאינון נמלי בלחודייהו בלא חבורא דעמין עובדי עבודה זרה בהדיהו בגין כך (במדבר כט) ביום השמיני עצרת תהיה לכם דהא בזמנא דא איהו קדשא בריד הוא בלחודי חבורא דא עם ישראל דכתיב בהו אחי ורעי כמה דאוקמוה. רבי יוסא פתר קרא בזמנא דקדשא בריד הוא יוסים לה לכנסת ישראל מעפרא ויבעי לאנקמא נקמא מעממיא עובדי עבודה זרה כדון כתיב (ישעיה סג) ומעמים אין איש אתי וכתיב הכא ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו. כמה דאתא אמר (שם) וינטלם וינשאם כל ימי עולם:

Yosef Le-Chok

יוסף לחוק

Ethical Teaching:

מוסר

Sefer HaCharedim, 71a

מספר חרדים דף ע"א ע"ב

They, of blessed memory, said that at the time of prayer, nothing should separate between one and the wall. This alludes also to God's Presence [i.e., that between his brain, heart and God's Presence there should be no separation]; that one should remove every evil thought, or even thoughts that are not evil, from his heart, and should not concentrate on anything but the meaning of that which he emits from his lips. A person should imagine this world as being like a lovely summer, and the time after death, as being like a harsh winter. If one does not prepare in the summer, he will die in the winter. This is the meaning of that which is written, "Go to the ant, lazy one" (Proverbs 6:6) One can also explain "nothing should separate" as referring to the body. I.e., one should be as though he were not in the world, and his soul should cling to His soul like iron to a magnet [as if his body didn't exist]. The righteous person who lives in the Land of Israel unifies the World To Come, which was created with a yud. From the earth to the heavens is five hundred years, alluding to the first hey of God's name. The person on earth, standing on his feet, alludes to the vav. The earth on which he dwells alludes to the final hey of God's name. But if he goes outside the Land [of Israel], he separates [the Divine name]. The patriarchs did not leave the Land except by God's word. Furthermore, when a person is exiled from the Land, he causes exile for God's Presence with him. And if a person is in trouble in the Land, it is enough for the slave to be

אמרו זכרונם לברכה בעת התפלה לא יהא דבר חוצץ בינו לבין הקיר והרמז לשכינה שייסיר כל מחשבה רעה או אפילו בלתי רעה מלבבו ולא יכוין אלא לפירוש מה שמוציא בשפתיו. ידמה האדם זה העולם לקיץ יפה ואחרי מות לחורף קשה ואם לא יכין בקיץ ימות בחורף והיינו דכתיב (משלי ו) לך אל נמלה עצל וגו' עוד יש לפרש לא יהא דבר חוצץ היינו הגוף אלא כאלו אינוו בעולם וידבק נפשו בנפשו כאבן שואבת בברזל. הצדיק היושב בארץ ישראל מיוחד העולם הבא שנברא ביו"ד ומהארץ עד לרקיע חמש מאות שנה שהוא רמז לה"א ראשונה של שם. האדם שבארץ עומד על רגליו רמז לוי"ו הארץ אשר יושב עליה רמז לה"א אחרונה שבשם וביצאתו חוץ לארץ מפריד. והאבות לא יצאו אלא על פי הדבור. עוד כיון שגולה האדם מן הארץ גורם גלות לשכינה עמו ואם אדם בצרה

like his master: “I am with him in [his] trouble.” (Psalms 91:15) The choicest part of a person is the heart, that is, the intelligence. So, too, they said, If you lack intelligence, what have you acquired? If you have acquired intelligence, what do you lack? If one angers his Maker with the best of the

favours that He has done for him, how great is his punishment!

בְּאַרְץ דְּיוֹ לְעֶבֶד לְהִיּוֹת כְּרָבוֹ עִמּוֹ אֲנֹכִי
בְּצָרָה. הַמּוֹבָחַר שֶׁבְּאָדָם הוּא הַלֵּב רְצוֹנוֹ
לֵאמֹר הַשֶּׁבֶל וְכֵן אָמְרוּ דַעַת חֲסֵרֶת מֵה
קִנִּיתָ דַעַת קִנִּיתָ מֵה חֲסֵרֶת וְהַמְכַעֵס
לְיוֹצְרוֹ בַּמּוֹבָחַר הַטּוֹבוֹת שֶׁהִטִּיבוֹ בְּמֵה
עֲנִשׁוֹ:

Practical Law:

Rambam, Laws of Repentance, Chapter 1

(1) Even though repentance atones for everything, and the Day of Atonement itself atones, there are sins that are absolved immediately and there are sins that are not absolved except after a period of time. How? If a person violates a positive commandment that is not punishable by *karet* [cutting off] and repents, he is forgiven before he even moves from there. About this it is said, “Return, backsliding children; I will heal your backslidings” (Jeremiah 3:22) (2) If one violates a negative commandment that is not punishable by *karet* or by capital punishment, and repents, the repentance pends and the Day of Atonement atones. Regarding these it is stated, “For on that day He will effect atonement for you.” (Leviticus 16:30) If one violates [commandments punishable by] *karet* or capital punishment and repents, repentance and the Day of Atonement pend, and sufferings that come upon him complete the atonement for him.

And he can never achieve complete atonement unless sufferings come upon him. About these it is said, “I will bring their sins to account with the rod, and their iniquity with afflictions.” (Psalms 89:33) (3) To what does this apply? If one did not desecrate God's name when he sinned. But if one desecrates God's name, even though he has repented and the Day of Atonement has come and he is in a state of repentance, and sufferings have come upon him, he does not achieve complete atonement until he dies. Instead, repentance and the Day of Atonement and sufferings, all three pend, and death atones, as it says, “The Lord of Hosts

הלכה

הרמב"ם הלכות תשובה פרק א

א אף על פי שהתשובה מכפרת על הכל וְעִצּוּמוֹ שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים מְכַפֵּר יֵשׁ עֲבִירוֹת שֶׁהֵן מִתְּכַפְּרִין בְּשַׁעֲתָן וְיֵשׁ עֲבִירוֹת שֶׁאֵין מִתְּכַפְּרִין אֲלָא לְאַחַר זְמַן. בְּיָצַד עֵבֶר אָדָם עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁאֵין בָּהֶן כִּרְת וְעֲשֵׂה תְּשׁוּבָה אֵינוֹ זֶה מִשֶּׁם עַד שֶׁמוֹחֲלִין לוֹ וּבְאֵלּוֹ נֶאֱמַר (ירמיה ג) שׁוּבוּ בְּנֵים שׁוֹבְבִים אֲרָפֵא מִשׁוֹבוֹתֵיכֶם וְגו': ב עֵבֶר עַל מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה שֶׁאֵין בָּהֶן כִּרְת וְלֹא מִיִּתַת בֵּית דִּין וְעֲשֵׂה תְּשׁוּבָה תְּשׁוּבָה תּוֹלָה יוֹם הַכִּפּוּרִים מְכַפֵּר וּבְאֵלּוֹ נֶאֱמַר (ויקרא טז) כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם עֵבֶר עַל כְּרִיתוֹת וּמִיִּתַת בֵּית דִּין וְעֲשֵׂה תְּשׁוּבָה תְּשׁוּבָה יוֹם הַכִּפּוּרִים תּוֹלִין וְיִסוּרֵין הַבָּאִים עֲלָיו גּוֹמְרִין לוֹ הַכִּפְּרָה וְלַעוֹלָם אֵין מִתְּכַפֵּר לוֹ כְּפָרָה גְּמוּרָה עַד שֶׁיָּבֵאוּ עֲלָיו יִסוּרֵין וּבְאֵלּוֹ נֶאֱמַר (תהלים פט) וּפְקֹדֹתַי בְּשִׁבְט פֶּשַׁעַם וּבַנְּגֻעִים עֲוֹנָם: ג בְּמֵה דְּבָרִים אֲמוּרִים כְּשֶׁלֹּא חָלַל אֶת הַשֵּׁם אִף עַל פִּי שֶׁעֲשֵׂה תְּשׁוּבָה וְהִגִּיעַ יוֹם הַכִּפּוּרִים וְהוּא עוֹמֵד בְּתְּשׁוּבָתוֹ וּבָאוּ עֲלָיו יִסוּרֵין אֵינוֹ מִתְּכַפֵּר לוֹ כְּפָרָה גְּמוּרָה עַד שֶׁיִּמּוֹת אֲלָא תְּשׁוּבָה יוֹם הַכִּפּוּרִים וְיִסוּרֵין שְׁלֹשָׁתָן תּוֹלִין וּמִיִּתַת מְכַפְּרֶת

revealed Himself in my ears: Surely this sin will not be atoned for you until you die.”

(Isaiah 22:14)

VAYIGASH FOR WEDNESDAY

TORAH

ויגש ליום רביעי

תורה

יכוין בקריאת חמשה פסוקים אלו שהם כנגד ו דמילוי ו דשם ב"ן לקנות בו הארת נפש משבת הבאה

לג וְכַעַן יִתֵּב כְּעַן עַבְדְּךָ תַּחֲתָיִם
 עוֹלִימָא עַבְדָּא לְרַבּוּנֵי
 וְעוֹלִימָא יִסַּק עִם אַחוּהִי: לֹד
 אַרִי אַכְדִּין אִסַּק לֹת אַבָּא
 וְעוֹלִימָא לִיתוּהִי עֲמִי דְלִמָּא
 אַחוּי בְּבִישׁוֹ דִּי יִשְׁתַּכַּח יֵת
 אַבָּא: א וְלֹא יִכִּיל יוֹסֵף
 לְאַתְחַסְנָא לְכָל דְקָמִין עֲלוּהִי
 וּקְרָא אֲפִיקוּ כָל אַנְשׁ מֵעֲלוּי
 וְלֹא קָם אַנְשׁ עִמָּה כַּד אֲתִידַע
 יוֹסֵף לֹת אַחוּהִי: ב וַיִּהְיֶה יֵת
 קָלָה בְּכִיתָא וּשְׁמַעוּ מִצְרַיִם

לג וְעַתָּה יֵשֶׁב-נָא עַבְדְּךָ תַּחַת הַנְּעֵר עַבְדִּי
 לְאֲדָנִי וְהַנְּעֵר יַעַל עִם-אָחִיו: לֹד פִּי-אֵיךְ
 אֶעֱלֶה אֶל-אָבִי וְהַנְּעֵר אֵינְנוּ אִתִּי פֶן
 אֶרְאֶה בְרַע אֲשֶׁר יִמְצָא אֶת-אָבִי:
 מה א וְלֹא-יִכַּל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק לְכָל
 הַנֹּצְצִים עָלָיו וַיִּקְרָא הוֹצִיאוּ כָל-אִישׁ
 מֵעָלָי וְלֹא-עָמַד אִישׁ אִתּוֹ בְּהַתְּוֹדַע יוֹסֵף
 אֶל-אָחִיו: ב וַיִּתֵּן אֶת-קָלוֹ בְּכִי וַיִּשְׁמְעוּ

(33) So now, please let your servant remain as a slave to my master instead of the lad, and let the lad go up with his brothers. (34) For how can I go up to my father if the lad is not with me? Lest I see the evil that will befall my father! 45

(1) And Yosef could not suppress [himself] in front of those [servants] who were standing around him, so he called out: Remove every man from before me! Thus, no man remained with him, when Yosef revealed his identity to his brothers. (2) Then he raised his voice, crying And Egypt heard, and Pharaoh's

RASHI

רש"י

(33) Please let your servant remain [as a slave to my master instead of the lad]

— [Yehudah was trying to convince Yosef here, effectively saying:] “For I am [of] better [use to you as a slave] than Binyamin in all aspects — stronger, more useful in war

and as an attendant to you.” 45 (1) Yosef could not suppress [himself] in front of those [servants] who were standing around him — He could not tolerate that Egyptians would be standing around him and would witness the embarrassment of his brothers, when he would reveal himself to them. (2) וישמע בית פרעה — [Since וישמע is in the active conjugation (Siftei Chakhamim), the word בית here must refer to] Pharaoh's “household,” that is to say, his

(לג) וְיֵשֶׁב-נָא עַבְדְּךָ וְגו'. לְכָל דְבָר אַגִּי מֵעֲלֵה מִמְּנוּ: לְגַבּוּרָה, וְלִמְלַחְמָה וּלְשִׁמּוּשׁ: (א) וְלֹא-יִכַּל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק לְכָל הַנֹּצְצִים. לֹא הָיָה יָכֹל לְסַבֵּל שִׂיחֵיו מִצְרַיִם נֹצְצִים עָלָיו וּשְׁמוֹמְעִין שְׂאֵחֵיו מִתְּבַשְׂחִין בְּהוֹדְעוֹ לָהֶם: (ב) וַיִּשְׁמַע בֵּית פְּרַעֲוָה. בֵּיתוֹ שֶׁל